

II Cz 335/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Barbara Jankowska - Kocon(spr.)

Sędziowie: SSO Janusz Kasnowski

SSO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 9 lipca 2014r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej nieruchomości położonej

przy ulicy (...) w B.

przeciwko H. T.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 19 lutego 2014r.

w sprawie I Nc 9720/13

postanowił:

oddalić zażalenie.

II Cz 335/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odrzucił sprzeciw pozwanej od nakazu zapłaty a dnia 23 października 2013r. wobec nie usunięcia jego braków formalnych (art. 504 § 1k.p.c.). Zarządzeniem z dnia 31 grudnia 2013r wezwano pozwaną do usunięcia braku formalnego sprzeciwu od nakazu zapłaty w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia sprzeciwu, poprzez podanie, czy zaskarża nakaz zapłaty w całości czy w części. Zarządzenie doręczono pozwanej w trybie art. 139 § 1 k.p.c., lecz pozwana braków tych nie usunęła.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwana domagała się „przyjęcia sprzeciwu w całości i przywrócenia terminu do usunięcia braków formalnych”. Pozwana zarzuciła, że nie otrzymała wezwania do usunięcia braków formalnych sprzeciwu, adresu nie zmieniała, zaś nakaz zapłaty zaskarża w całości i aktualnie całość zadłużenia została spłacona.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd pierwszej instancji dokonał prawidłowych ustaleń natury faktycznej oraz prawnej, które sąd odwoławczy w pełni podziela.

W zarzutach od nakazu zapłaty, złożonych w dniu 21 listopada 2013r., pozwana podała, że wnosi o oddalenie powództwa oraz że część należności powoda już zaspokoiła, wskazując poszczególne daty dokonanych przelewów, zaś pozostałą kwotę spłaci do końca stycznia 2013r. W tym stanie rzeczy przewodniczący zasadnie zażądał usunięcia braku formalnego sprzeciwu od nakazu zapłaty poprzez wskazanie w jakiej części, czy też w całości zaskarża nakaz zapłaty, gdyż z treści sprzeciwu nie wynikało jaka kwota należności powoda została zaspokojona i jakiej części nakaz zapłaty okazał się bezprzedmiotowy. Przesyłka sądowa została pozwanej doręczona poprzez awizo (k. 24 akt). Skierowana została na adres podany w pozwie i nie zakwestionowany przez pozwaną w zażaleniu. Przesyłka była awizowana prawidłowo, dwukrotnie – od dnia 21 stycznia 2014r. do dnia 6 lutego 2014r.

Zgodnie z przepisem art. 139 § 1 k.p.c. w razie niemożności doręczenia pisma ani w sposób zwykły, ani zastępczy pismo składa się w placówce operatora pocztowego lub urzędzie właściwej gminy, a zawiadomienie o tym (awizo) umieszcza się w drzwiach mieszkania lub w oddawczej skrzynce pocztowej (z pouczeniem o terminie odbioru). Jeżeli adresat nie odbierze pisma w ciągu 7 dni, to po upływie tego terminu następuje powtórna próba zawiadomienia. Pozostawienie zawiadomienia o miejscu złożenia pisma w sposób przewidziany w art. 139 § 1 uzasadnia przyjęcie domniemania faktycznego, że zawiadomienie to dotarło do adresata najpóźniej z dniem ustania przyczyny, która uniemożliwiła doręczenie zwykłe (postanowienie SN z dnia 14 lutego 2002 r., V CZ 14/02, LEX nr 53919).

Data doręczenia pisma sądowego w przypadku przewidzianym w art. 139 § 1 k.p.c. jest więc data, w której upłynął termin do odbioru złożonego pisma w oddawczym urzędzie pocztowym, jeżeli przed upływem tego terminu adresat nie zgłosił się po odbiór.

Podstawowym warunkiem skuteczności takiego zastępczego doręczenia jest, aby adresat mieszkał istotnie pod wskazanym adresem. Doręczenie zastępcze w trybie art. 139 § 1 k.p.c. dotyczy także pierwszego pisma w sprawie (postanowienie SN z dnia 8 grudnia 2010 r., III CZP 105/10, LEX nr 694257).

W niniejszej sprawie zaszyły wszystkie wyżej omówione przesłanki skutecznego doręczenia pozwanej wezwania do usunięcia braków formalnych sprzeciwu i nastąpiło to z dniem 6 lutego 2014r.

W świetle powyższych okoliczności sąd pierwszej instancji zasadnie przyjął, że przesyłka sądowa została skutecznie pozwanej doręczona, zaś pozwana pomimo prawidłowego wezwania, braków sprzeciwu nie usunęła. Na tej podstawie zasadne było odrzucenie sprzeciwu zgodnie z przepisem art. 504 § 1 k.p.c. wobec nie usunięcia przez pozwaną jego braków formalnych.

W tych okolicznościach zarzuty zażalenia nie są skuteczne i skutkują zmiany zaskarżonego postanowienia, zatem zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu z mocy art. 385 k.p.c. w związku art. 397 § 2 k.p.c.